

**SORTIDA “L’OBRA DE L’ARQUITECTE JOSEP Mª JUJOL
PER TERRES TARRAGONINES (Tarragona 1879-1949)
12 FEBRER 2011**

Aquesta, havia estat una sortida ja anunciada a la tornada d'Igualada. Al Josep M^a i a mi ens va omplir de satisfacció tornar a ser els nomenats per fer la ressenya de la sortida.

Però vet aquí, que aquesta vegada ho he hagut de fer sola. Va ser gràcies al seu record i el seu gran esperit de col·laborar amb tot el que se li demanava, el motiu pel qual he accedit a tornar-la a fer, així doncs, aquesta és la meva crònica:

De bon matí: ens vàrem trobar davant de Santa Tereseta a les 7h30. Amb la puntualitat pròpia del Centre, l'autocar arrencava cap a les terres tarragonines. L'Esteve Camps, va fer-nos un recordatori que aquest any ja en fa 15 que es van iniciar les “Sortides Culturals”. Aquesta ha estat la més nombrosa de totes. Érem 53, més de la meitat dels quals, socis de l'entitat. Es va tornar a recordar que per Setmana Santa, està prevista una sortida a Salamanca.

Sense adonar-nos, ja havíem arribat a una “àrea de servei” on vàrem fer el primer mos, per agafar energia i continuar endavant.

Vàrem arribar a Roda de Barà, on ens hi esperava un amic del Centre, el Sr. Pere Virgili, fill del contractista que va estar treballant amb l'arquitecte Jujol, el qual va acompanyar-nos la resta del dia a totes les visites.

Capella del Sagrat Cor : està tota decorada per l'arquitecte Jujol, pintada i fent una espècie de relleu amb un objecte punxegut a tota la decoració. Sobre els anys 1944-45, l'arquitecte va dissenyar l'altar de forma que el mossèn no hagués de donar l'esquena al pobre de Déu. També era un gran forjador: tot el ferro ornamental que hi ha a la Pedrera i al Parc Güell és treballat per ell.

Després vàrem dirigir-nos cap a Tarragona, on el fill mateix de Josep Mª Jujol, ens esperava a l'entrada de Teatre Metropol, per explicar-nos totes les reformes que va fer el seu pare en aquest teatre.

Teatre Metropol : als seus orígens es deia “Teatre del Patronat d'Obrers”, un centre cívic molt semblant al nostre Centre Moral. En ell, es donava formació als fills dels obrers, i com institució catòlica dependria del Bisbat de Tarragona.

Hi ha un cartell a l'entrada on està anunciada l'obra “Peus descalços sobra la lluna d'Agost” amb un text de Joan Cavallé.

A partir de 1905, s'engrandeix, i el 1908, dos anys després d'haver finalitzat la seva carrera, Jujol s'encarrega de la feina de restauració i modernització. Així, s'uneixen les dues edificacions per un pas amb gran lluminositat i ventilació.

Sobre els anys 60 es va convertir amb cinema, i es varen fer malbé molts treballs que s'han anar recuperant després amb petites restauracions. Una de les més significatives és un pilar que aguanta l'edifici, on s'hi veuen uns dibuixos que representen el significat de la família : és el pilar de la societat.

En moltes parts de l'edifici hi ha signes evidents del cristianisme, que algú que no ho sàpiga, passen desapercibuts. Això es un signe evident que el teatre està obert a tothom.

L'Ajuntament fa 10 anys que va adquirir-lo i, amb gran encert, va posar en el vestíbul un bust de Josep Mª Jujol.

Els Pallaresos : era un raval o barri als afores de Tarragona, direcció Valls.

El nom de municipi fa referència a la procedència dels seus primers repobladors que venien de les comarques del Pallars. En aquest cas, Jujol és autor de diverses construccions i reformes d'edificis d'aquesta zona. Les va dur a terme entre els anys 1914 i 1945 i són totes d'estil modernista.

Casa Andreu : està situada a la Plaça d'Església nº 4. El propietari era el Sr. Andreu Fortuny. Era una casa agrícola, es feien obres a la masia segons els guanys que es recollien. Van encarregar-li unes reformes a en Jujol.

La porta de fusta original, recoberta de coure amb treballs de incrustats amb diversos detalls. L'entrada que estava pintada amb calc, es va rascar i va deixar la pedra viva. Els racons inservibles, varen ser aprofitats per fer-los útils

La joia de la casa: no hi havia aigua corrent. Amb dos cànirs d'aram va formar un rentamans com els que hi ha a l'entrada de totes les cases benestants.

La casa Bofarull: és l'obra més valuosa per la riquesa d'elements arquitectònics i artístics. Hi destaquen la galeria amb arcades sobre columnes i la torre, tots dos elements de gran bellesa. Hi havia una estança dedicada als temporers on vivien adequadament. La casa pairal esta situada mes al fons.

La porta de fusta vella (S. XVI) és reparada amb fustes del mateix tarannà, fent formes decoratives amb la data 1917, que és la data de la seva restauració. Sobre de la casa esta situada la cisterna que recull les aigües de la pluja i d'aquesta forma es pot tenir aigua corrent per totes les habitacions tot i que actualment no funciona.

En l'interior hi ha unes pintures al·legòriques de les estacions de l'any de les quals és autor el mateix Jujol. Malauradament no les vàrem veure doncs la casa estava tancada perquè el propietari s'havien absentat.

A dinar!!: Ja era l'hora de la "visita gastronòmica" i aquesta vegada era una calçotada. L'autocar va deixar-nos davant mateix del restaurant **Petit Pallars** de la població de La Secuita (Tarragona). Els calçots van ser degustats a l'aire lliure, a peu

dret, i seguidament vàrem passar dintre del restaurant on cada u tenia el seu lloc assignat. Va ser un dinar molt bo.

Vistabella: al finalitzar el dinar, tot seguit, pujàrem al cotxe que va portar-nos a Vistabella un municipi format per un nucli antic, compacte i de carrers estrets .Per una entesa entre els veïns del poble i l'arquitecte Josep Mª Jujol, l'any 1917, construí una església que és una autèntica obra d'art. Aquest temple és una de les obres més característiques de Jujol. La seva silueta piramidal s'enlaira d'una manera harmònica pel damunt de les teulades de la població.

Al sortir de l'església ja començava a fosquejar, tot seguit, pujàrem a l'autocar fent el clàssic sorteig. En aquesta ocasió un dels premis va correspondre a la Gemma, néta de la conegudíssima amiga nostra Núria Viltró, una petita espurna del futur de les "Sortides Culturals"

Fins la propera!